

**МІКРОБІОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЖОВЧІ,
ПЕРИТОНЕАЛЬНОГО ЕКСУДАТУ ТА ПОРОЖНИНИ ТОВСТОЇ КИШКИ ПРИ ЖОВЧНОМУ
ПЕРИТОНІТІ**

Коломоєць О.М., Курулюк Р.С.

*Науковий керівник – асист., канд. мед. наук Карлійчук О.О.
Буковинська державна медична академія, кафедра загальної хірургії
(зав. кафедри – д-р мед.наук, проф.Кулачек Ф.Г.)*

З метою вивчення патогенезу жовчного перитоніту, проведено вивчення видового та кількісного складу мікрофлори жовчі – 160, перитонеального ексудату – 53, порожнини та оболонки товстої кишки – 55 у хворих з даною патологією. Встановлено, що в розвитку перитоніту біліарного генезу суттєву роль відіграють порушення мікробного пейзажу кишечнику та його колонізаційної резистентності. Отримані результати дозволили розробити та апробувати в експерименті та клініці патогенетичний метод колоносанації, для комплексного лікування та профілактики жовчного перитоніту.

Мікробний фактор є провідною ланкою патогенезу гострого жовчного перитоніту. Основними збудниками перитоніту є умовно патогенні мікроорганізми *E.coli*, *Bacteroides spp.*, *Staphylococcus spp.*, *E.Faecalis*, умовно патогенні ентеробактерії, що, як правило, контамінують порожнину та слизову оболонку товстої кишки. Основним джерелом мікрофлори, яка підтримує розвиток жовчного перитоніту є порожнина товстої кишки, транслокація мікрофлори з якої стає можливою в наслідок порушення колонізаційної резистентності її слизової оболонки та порушенні її міліарної герметичності. Розвиток та перебіг всіх форм жовчного перитоніту супроводжується суттєвим порушенням мікробіоценозу порожнини та слизової товстої кишки, що приводить до виникнення дисбактеріозу: I-го ступеню у 25,46% хворих, II-го ступеню у 43,64%, III-го ступеню у 30,91%.